

Diabetes Care. 2002 Mar;25(3):417-24.

Erkeklerde tip 2 diyabet riskiyle bağıntılı olarak diyetle yağ ve et alımı.

van Dam RM, Willett WC, Rimm EB, Stampfer MJ, Hu FB.

Beslenme Departmanı, Harvard Halk Sağlığı Fakültesi, Boston, Massachusetts 02115,
A.B.D. rob.van.dam@rivm.nl

AMAÇ: Diyetle yağ ve et alımını tip 2 diyabet riskiyle bağıntılı olarak incelemek.

ARAŞTIRMA TASARIMI VE YÖNTEMLER: Sağlık Profesyonelleri Takip Çalışmasına katılan ve 1986'da diyabet, kardiyovasküler hastalık ve kanser tanısı almamış 40-75 yaş arası 42,504 erkeği ileriye dönük olarak izledik. Diyet onaylanmış bir gıda sıklığı anketiyle değerlendirildi ve 1990 ve 1994'de güncellendi. 12 yıllık takip döneminde 1,321 yeni tip 2 diyabet olgusunu doğruladık.

BULGULAR: Toplam yağ (en düşük ve en yüksek kentiller için çok-değişkenli RR 1.27, GA 1.04-1.55, trend için $p=0.02$) ve doymuş yağ (1.34, 1.09-1.66, trend için $p=0.01$) alımı daha yüksek tip 2 diyabet riskiyle ilişkiliydi. Ancak bu ilişkiler BMI için ilave düzeltme yapıldıktan sonra ortadan kalkmıştır (toplam yağ RR 0.97, GA 0.79-1.18; doymuş yağ 0.97, 0.79-1.20). Oleik asit, trans-yag, uzun zincirli n-3 yağ ve alfa-linolenik asit alımları çoklu değişkenler için yapılan düzeltmeden sonra diyabet riskiyle ilişkili değildi. Linoleik asit 65 yaşın altındaki erkeklerde (RR 0.74, GA 0.60-0.92, trend için $p=0.01$) ve BMI'si $<25 \text{ kg/m}^2$ olan erkeklerde (0.53, 0.33-0.85, trend için $p=0.006$) daha düşük tip 2 diyabet riskiyle ilişkiliydi ancak daha yaşlı ve obez erkeklerde ilişkili değildi. İşlenmiş etin sık tüketilmesi daha yüksek tip 2 diyabet riskiyle ilişkiliydi (haftada 5 kez veya daha fazla tüketime karşılık ayda <1 tüketim için RR 1.46, GA 1.14-1.86; trend için $p < 0.0001$).

SONUÇLAR: Toplam ve doymuş yağ alımı daha yüksek tip 2 diyabet riskiyle ilişkiliydi ancak bu ilişkiler BMI'den bağımsız değildi. İşlenmiş etlerin sık tüketilmesi tip 2 diyabet riskini arttırabilir.